Vtruz nuptie scđe sint bñdicende.
Rñº ſm rap. Vir q̃ mulier trãſiẽs ad
bigamiã nõ debz iterũ a p̃sbitero bñ
dici. ex. de ſcđis nup. Vir aũt. Alr p̃ſ
bitcr q̃ talẽ bñdictõez celebrauerit
ſuſpenſus a bñficio et officio: debz ad
ſedẽ aplicã mitti. ex. de ſecũ. nu. c. j. Et
hoc intellige ſm Wil. a goff. ñ de cõ
ſuetudine alic9 ecc̃ie alr obtinẽt qꝛ tũ
poſſz ſine piculo bñdictõ iterai. d. pe.
d. iij. ſ. ex pſona. A. qꝛ tale ſtatutum
forte factũ eſt ad exhortatõz ꝯtinẽtie
ſm goff. ut in ſũ. cõ. li. iij. ti. xiiij. q.
vj. B Quñcia ſm Tho. in. iiij. di. xlij
cũ dr qꝙ ſcđe nuptie nõ dñt bñdici: in
telligi² qñ tã ex pte viri q̃ꝙ ex pte mu
lieris vel ſaltẽ ex pte mulieris ſũt ſe
cũde Si aũt virgo ꝯtrahit cũ illo q̃ ha
buit aliã vxorẽ: nihilominus nuptie
bñdicent. Saluat eñ ibi aliq̃ mõ ſi
gnificatio Cõ. cũ hoc Bern. A. ſ. in di
cto. c. vir aũt. vbi non hoc ſimplr te
net ſed dicit qꝙ cũ aliq̃s ducit virginẽ
bñdcõ iſta itera² ſm ꝯſuetudinẽ q̃rũ
dã locoꝝ a hoc ſi pp̃ ſciat talẽ ꝯſuetu
dinẽ a tolerat. alr nõ valet Hoſtiẽ.
etiã ut ptz in dicta. q. vj. dicit qꝙ ſiue
vir ſiue mulier in alio mrĩomio bñdi
ct9 eſt: nõ debz bñdictio iterari. p̃mo
om̃ino dimitti qꝛ vn9 ſine alio bñdi
ci non debz. Dicit etiã qꝙ duo bigami
ꝯtrahẽtes: ſcđõ. q̃ nũq̃ꝙ fuerit bñdicti
bñdici pñt. B De nubẽte. ꝑ. Tempus
luct9 ſ. L. ex. ſ. ix. ver. vij.

Obedientia priº cõiter An
ſit virt9. Rñº ſm Tho. ij.
ij. q. ciiij. Eſt q̃dẽ virtus
moral. cui9 ſpãle obiectũ
eſt p̃ceptũ tacitũ vel exp̃ſ
ſum Volũtas eñ ſupioris q̃cũqꝫ mõ
innoteſcat: eſt quoddã tacitũ p̃cep
tũ a tãto videt obediẽtia pmptior q̃n
to plus p̃uenit p̃ceptum expreſſũ.

Vtꝝ obediẽtia ſit maxima virtutũ
Rñº ſm Tho. vbi ſup. Virtutes theolo
gice ſcz q̃ deo ſm ſe inherent: ſũt poti
ores virtutibz moralibz q̃bz aliq̃d ter
renũ ꝯtemnit ut deo inhereat. Jnter
virtutes autẽ morales tãto aliq̃. eſt
potior q̃nto magis aliq̃d cõtẽnit. ut
deo inhereat. Sũt ãt tria gña bonoꝝ
q̃ hõ pt ꝯtẽnere ꝑpter deũ. q̃ꝝ infimũ
ſũt exteriora bona. mediũ ſunt bona
corpis. ſupremũ ãt bona aïe. Jnter
q̃ quodãmõ precipuũ eſt volũtas in
q̃ntũ ſcz p voluntatẽ homo oĩbz aliis
bonis vtit. a ideo p ſe loq̃ndo lauda
bilior eſt obediẽtie virt9 q̃ ꝑpter deũ
ꝯtemnit ꝑpriã voluntatẽ q̃ꝙ alie virtu
tes morales q̃ ꝑpter deũ aliq̃ alia ꝯtẽ
nũt. Vñ Greg. vlti. mora. Obedien
tia victimis iure ꝑponitur. qꝛ p victi
mas aliena caro: p obedientiã ꝟo vo
luntas ꝑpria macta². A. Hoc ec̃ dictũ
tranſſũptũ eſt. viij. q. j. ſciendũ. B

Vtꝝ ſubditi teneã² in om̃ibz ſuis ſu
pioribz obedire. Rñº ſm Tho. vbi ſup.
Duplr pt ꝯtingere qꝙ ſubdit9 ſupiori
ſuo nõ teneat obedire. Primo modo
ꝑpt̃ preceptũ maioris ptãtis Vñ ſup
illud Ro. xiij. Qui reſiſtũt ptãti ipi
ſibi dãnationẽ acq̃runt. dicit glo. Si
q̃d iuſſerit curator: nunq̃d faciendũ
eſt ſi ꝯtra cõſulem iubeat. Rurſus ſi
q̃d proconſul iubeat a aliđ imperator:
nunq̃d dubitat iſto ꝯtempto illi eſſe
ſeruiẽdũ. ergo ſi aliđ imperator: aliđ
dñs iubeat: cõtẽpto illo obtpandũz
eſt deo. a ad idez facit illud Actu. iiij.
Si iuſtũ eſt vos poti9 audire q̃ꝙ deum
iudicare. a di. viij. q̃ ꝯtra mores. xj.
q. iij. qui reſiſtit. a c. nõ ſp. vbi dicit
glo. qꝙ inferior nõ ſolũ obedire nõ dz
cũ preceptũ eſt iniuſtũ: ſed eẗ cũ eſt
inhoneſtũ. Scđõ mõ nõ tenet inferior
ſuo ſupiori obedire ſi ei aliq̃d p̃cipi
at in q̃ ei nõ ſubdi². Dicit eñ ſene. iij
de bñfi. Errat ſi q̃s eſtimat ſeruitu
tẽ in totũ hoiem deſcẽdere. Pars eniz
melior excepta eſt. corpa obnoxia ſt
et aſcripta dñis ſuis Mens ſui eſt iu
ris. a ideo in hiis que ptinent ad in
teriorem motũ voluntatis hõ non te
net homini obedire. ſꝫ in hiis que ex
teri9 p corpus ſũt agenda. in quib9
tñ ſm ea que ad naturã corpis pti
nent hõ homini obedire nõ tene². ſed
ſoli deo qꝛ om̃es homies natura ſunt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-452/0394
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG